

C⁴ - NYTT

1995/6

INFORMATIONSBLAD

Nr 30

Kommande möten

Nästkommande möte blir ett seminarium onsdagen den 27:e mars 1996. Seminariet planeras gå av stapeln på Östermalmsgatan fr.o.m. klockan 14.30 med ett antal föredrag och efterföljande diskussion fram till dess att det blir tid för en avrundande måltid. Temat för seminariet planeras ta sin utgångspunkt i det förslag till försvarsbeslut, som ÖB skall överlämna till politikerna i början av mars. Utgående från detta försöker vi titta in i framtiden hur teknikutvecklingen kan vara till nytta i ledningssammanhang.

Den sista sidan i detta blad är en preliminär anmälan till seminariet på vilket styrelsen även önskar förslag till gäster att inbjuda. Denna preliminära anmälan bör vara Sune Ekfeldt tillhanda senast den 6:e mars.

Vidare är vårens årsmöte bokad onsdagen den 29:e maj 1996.

Bilaggt

Till detta informationsblad är bilagt en kopia av ett särtryck ur Kungliga Krigsvetenskapakademins Handlingar och Tidskrift 5/95.

C⁵-sammankomsten den 7:e februari

Samlingen

Medlemmarna med tillhörande kontrahenter började samlas redan något före utsatt tid, vilket var klockan 18.30, och de som kom så tidigt möttes av styrelsens medlemmar som lade sista handen vid middagens bordplacering. Eftersom det skulle bli en något dynamisk placering gällde det att kontrollera att samhörande par (förutom eventuella förlovade) inte behövde sitta bredvid varandra under middagens olika skeden, samtidigt som värdar och talare skulle få en lämplig slutplacering. Det är inte utan att ett visst datorstöd hade varit välkommet.

Efter det att samtliga anmälda kommit, samlades alla till en förevigande fotografering. På grund av samlingssalens dimensioner fann fotografen det bäst att dela upp bilden i två tagningar. Vi får se om det går att genom ett montage föra samman de två halvorna till en helhet.

När vi så passande stod samlade såväl, fysiskt som mentalt, äskade ordföranden **Per Lundgren** ordet och förklarade att ett av kvällens syften var att för medlemmarnas kontrahenter beskriva var vi är, när vi hemma säger att vi skall på ett C⁴-möte. Till sin hjälp introducerade han **Johan Wennerholm** som genom sin verksamhet som mässofficer kunde berätta inte bara K1:s utan även lite om mässens historia.

En pikant situation inträffade redan under helgen före sammankomsten i det Wennerholmska hemmet, då Johan berättade för bl.a. sin far att han blivit inbjuden av en förening, C⁴-sällskapet hette den visst, för att på mässen redogöra för dess historia. Tyvärr kunde inte fadern, tillika C⁴-medlemmen Bertil Wennerholm, låta bli att avslöja att även han skulle närvara vid samma middag.

Johan berättade om K1:s tillblivelse, nedläggning och återuppståndelse. Uppenbarligen kommer K1 även att finnas kvar efter de planerade neddragningarna, åtminstone enligt föreliggande förslag.

Mässens historia blev levande utgående från episoder och anekdoter kopplade till de målningar och porträtt av kungar, hertigar och andra höga herrar, som pryder väggarna i samlingssalen och matsalen.

Johan visade sig vara ordentligt påläst, vilket märktes i samband med frågor som nyfikna gäster ställde. Jag föreslår en kontakt direkt med Johan för de fall då någon undran om K1 och mässen skulle uppkomma.

Johan avslutade sin historieföredragning inne i matsalen så då var det "bara" för var och en att uppsöka sin plats vid det vackert dukade bordet för att gripa sig an kvällens läckerheter.

På motsvarande sätt som vid en vanlig sammankomst hade det som vi åhört från Johan genererat ett antal diskussionsämnen vid bordet, men i detta fall var det framför allt de bistra herrarna som blickade ned från tavlorna i matsalen som bildade grund för debatten.

När alla, som ville ha, hade blivit bjudna öl och snaps var det dags för före detta ordföranden **Christoffer Bengtsson** att förestäva "Anvisningar till snapsens begående", varefter han även anförde den traditionella snapsvisan.

Törsten var tydligen stor för det dröjde inte länge innan **Per G. Nilsson** uppmanades att anförä ytterligare en snapsvisa.

Styrelsen hade anmodat **Lars Ekerborn** att förbereda en C⁵-limerick. Jag vet inte om Lars inte hittade tillräckligt många lämpliga ordsnamn. Vissa avvikelser från de skrivna reglerna förekom nämligen även om metern och rimningen var i stort sett korrekt. Lars hade dessutom kallat på förstärkning och assistans, vilket föredömligt bisprangs av **Ingela Ekerborn** enligt nedan:

Lars: *För kvällen fick vår styrelse bestämma
att damerna är här och ej hemma.
Det blir som lyrik
till Beethovens musik
ja, rent av som C⁴:s Femma.*

Ingela: *HURSA ?*

Lars: *Command, Control och annat rart
på C⁴:s prat sätter fart
med vårt enkla melodi
kan man ensidig bli
så vi behöver vår Counterpart*

Ingela: *Det låter det, säg mera !*

Lars: *Ni underbara supporters i C⁵
vi delar med Er vårt C⁴-hem
Vi vill våra kära
ha ständigt så nära
att man ej glömmet vem som är vem*

Ingela: *Jo vi tackat, vem tackar ni ?*

Lars: *Och så vill vi tacka den fyndiga eldsjäl
som uppfann C⁵ till allas vårt väl
Det blev en grundbult
Du Sunes konsult
för fester och glasmateriel*

Ingela: *Tänker han bara på fester ?*

Lars: *Vi hoppas Ni tror för det mesta
att vi inte bara vill festa
Det skålar vi på
och tänker som så
att ha Er med är ändå det bästa.*

Ingela: *Har Du mer att säga
innan vi skålar ?*

Lars: *Det var i kväll som var C⁴-medlem
bjudit Partnern med från sitt hem
Nu till Er ära
ett tack vi frambära
Det är förstås till vårt C⁵*

Efter förrätten ansåg klubbmästaren **Sune Ekfeldt** att herrarna behövde röra på sig och beordrade alla, utom vissa herrar som satt på ett visst ställe, att flytta sig två platser medsols. Det uppstod därmed en diskussion huruvida detta var för att man skulle kunna återupprepa samtalsämnena från den förra placeringen eller om det var för att C⁴-medlemmarna få åtnjuta så mycket kvinnlig fägring som möjligt.

När alla ånyo var på plats introducerade Per Lundgren kvällens första huvudtalare **Karlis Neretnieks** genom att förklara kvällens andra syfte, vilket var att för församlingen förklara vad *Ledning* i själva verket är.

Karlis, som dels genom sin nuvarande verksamhet inom SWEINT och dels sina tidigare ansvarsområden i framtagningen av det nya Arméreglementet, AR2, är väl förtrogen i ledningens och ledarskapets problemområden.

Karlis hävdade att han inte är speciellt bevärdad i IT-världens mysterier, men framhöll att han trots det inte var teknikfientlig utan utnyttjade den när han insåg dess fördelar.

Han tryckte dock på att ledning av förband till stor del innebar ledning av människor och framför allt människor som i verkliga fall är rädda och stressade. Begreppet "*Logiskt Chefsbesök*" i stället för fysiskt ansåg han därför till viss del var farligt och felaktigt. Enligt Karlis kan ingenting uppväga fördelarna med att chefen kan infinna sig i stridens hetta. Som exempel anförde Karlis slaget vid Lund, där konungen var i främsta ledet och ledde striden.

Det är dock helt klart att informationsteknologin kommer att breda ut sig i samband med förbandsledning, men det gäller hela tiden att vid anskaffning och utveckling av stödsystem ha för ögonen att systemen just skall stödja människan i hennes arbetsuppgifter och att det alltid är chefen som skall ha ansvaret och kontroll över besluten som skall fattas.

Ordföranden Per Lundgren tackade Karlis för det intressanta anförandet genom att överlämna en liten minnespresent och hoppades att sällskapet även i framtiden kan räkna med att kunna utnyttja Karlis' tjänster i kommande sammanhang.

När lugnet åter hade lägrat sig i och med att alla fått varmrätt på faten och vin i glaset passade klubbmästaren på att ännu en gång hälsa hedersgäster, kontrahenter och medlemmar hjärtligt välkomna.

Därefter tog det inte någon lång stund förrän **Per G. Nilsson** åter äskade ordet men i detta fall endast för att vidarebefodra det till **Hélène Sturzenbecker** som inledde kvällens "spontana" limerickar.

Per G. Nilsson / Hélène Sturzenbecker:

*En C⁴-medlem med dam uppå gärdet
sa med självsäker röst: "Ja, så är det
Fyra C:n har blivit fem
å' jag är säker som den
nästa fest blir det SEX, ja så är det".*

När lammet i varmrätten slunkit ned tillsammans med alla tillbehör begärde **Britt Ekfeldt** ordet och talade runt temat *Traditioner*. Britt ansåg att tradition är något som man gjort mer än 2 gånger och eftersom detta uppenbarligen är fjärde gången som en C⁵-tillställning anordnas så måste det vara tradition i dubbel bemärkelse.

Samtidigt som Britt framhöll det jättetrevligt att vara en C⁵-a så måste vi inse att det femte C:et förutom att vara Counterpart även är självständiga kvinnor som klarar sig till stor del själva. Dock ville hon inte behöva klara sig så mycket själv att hon inte skulle bli föremål för utdragandet av stolen vid bordet, uppskattande visslingar och regelbundna blomstergåvor.

Eftersom Britt tydligen inte trodde att de nykomna C⁵-medlemmarna hade varit utsatta för några regelbundna blomstergåvor, lät hon överlämna en bukett till var och en.

Huruvida **Christoffer Bengtsson** hade lyssnat till Britt eller ej, eller om han inte ansåg att blomstergåvorna berörde honom, förtäljer inte historien. Däremot bad han strax därefter att få framföra följande limerick:

Christopher Bengtsson: *På Lidingövägen tju'fyra
ett gäng brukar Off.-mässen hyra
och ikväll goa vänner
vi bjudit dem vi känner
vi vår kärlek till C⁵ bedyra.*

Så var det då dags för herrarna att ånyo röra på sig och därigenom inta den slutliga bordspositionen. Många försökte skynda sig på att någorlunda avsluta de djupa diskussionerna med de hittillsvarande bordssällskapen, diskussioner som undertecknad uppfattade i många fall rörde sig om lämpligheten med regelbundna blommor. Vissa (företrädesvis herrar) ansåg att regelbundenheten kan bli till slentrian och förutsägbart. Likadant som på slagfältet hyllar dessa överraskningsmomentet för att få större effekt.

När alla ånyo var på sina nya platser, välkomnade ordföranden Per Lundgren kvällens andra huvudtalare **Ludvig Rasmusson** att framföra några reflektioner angående teknikens, och då framför allt IT:s, påverkan på människan och hennes tillvaro.

Ludvig berättade att det är många, även han själv, som har en teknikrädsla och tycker att datorer och den nya tekniken inte alltid passar ihop med den gamla människan. Trots att Ludvig insåg att såväl datorer, mobiltelefoner och faxapparater är till hjälp och stöd för honom och har gjort att han åstadkommer ett bättre arbete som journalist, är han inte vän med sin dator. Han känner ett främlingskap och tror att det har att göra med ålder och generation.

Nu när Ludvigs barn en efter en flyttar hemifrån fasar han för situationer och problem som barnen hittills med lätthet har ordnat upp. Ludvig har alltså med varm hand överlämnat problemen, och därmed kunskapen, till barnen istället för att sätta sig med instruktionsboken. Det är ju så mycket enklare att fråga sonen. I framtiden tänker sig Ludvig att muta barnen med lammstek och marängswiss för att sedan låta dem fixa datorn.

En tes Ludvig framförde är att man inte är dummare vid femtio, sextio eller sjuttio än när man är tjugo. Det är bara bristande självförtroende och motivation. Men ger man upp, hinner tekniken snart ikapp en. Så har samhället alltid löst problemet. Svenskarna vande sig inte till ny teknik, de gamla dog bort.

Folk i alla tider har enligt Ludvig protesterat mot ny teknik, förgäves. Den gamla tekniken har ansetts vara naturligare, exempelvis att skriva på skrivmaskin har ansetts vara naturligare än att använda ordbehandlare på datorn, att skriva för hand i förhållande till skrivmaskin, etc.

Om man granskar de konstant teknikfientliga människorna, har dessa många gånger ansetts kloka och mogna. Ett tag var det inne att tycka illa om mobiltelefoner även om det enligt Ludvig vore en ganska trevlig tanke att alla går och pratar med varandra.

Tanken att tekniken är omänsklig är fel. Ludvig anser att människans utveckling har utgått från att vi använt redskap, d.v.s. teknik, och därigenom utvecklat hjärnan, inte tvärtom. Utan redskap är vi inte människor.

Till sist framförde Ludvig åsikten att man skall lära sig att utnyttja tekniken genom att använda den. Man skall exempelvis inte lära sig datorn genom att gå på kurs utan som ett barn lär sig gå, d.v.s. genom misstag när det ramlar. På motsvarande sätt lär man sig att ta backup när man förlorat ett stort dokument i ordbehandlaren.

Åhörarna var hörbart förtjusta i Ludvigs kåseri och tackade med en varm applåd samtidigt som ordföranden Per Lundgren överlämnade en liten minnessak.

Under desserten hade några ytterligare medlemmar dammat av sin poetiska ådra och framförde limerickar enligt nedan.

Göran Tode: *En kille med namnet Neretnieks
stod upp och tala' på knektvis
Så tydligt och klart
att man högtalar'n spart
när han gav fina råd till oss säckvis*

Per G. Nilsson *En SWEINT-chef uppå K1
sa: "Det här med ledarskap är ju gör-lätt
Du tekniker med ditt ego
tänk på barnet med sitt Lego
så fixar du det hela med folk-vett"*

Genom omflyttningarna hade Karlis Neretnieks manövrerats att inta den plats som ledde till ett tacktal för måltiden. I detta uttalade han sitt fulla förtroende på teknikens utveckling och att den skulle komma till nytta, så länge inte någon i namnet av *Virtual Reality* hittade på att uppfinna virtuella måltider.

Glöm inte att boka eftermiddagen den 27:e mars 1996 i din kalender för att kunna närvara vid temadagen.

Styrelsen / gm

Patrik Sturzenbecker

PRELIMINÄR ANMÄLAN

Insändes till: Sune Ekfeldt (tel 08-705.50.30)
Telub Teknik (fax 08-705.50.35)
Box 1381
171 27 SOLNA

- () Kan tyvärr inte komma
() Jag kommer
() Jag föreslår följande gäst

Underskrift:

Namnförtydligande: